

tallet Mod til under de nuværende politiske Forhold at fremsætte sit Forslag. Det laa i Sagens Natur, at det ikke kunde falde os ind under disse Forhold, hvor det ene Forslag efter det andet ved Regjeringens Modstand falder dødt til Jorden, at reise et Spørgsmaal af denne Natur. Man troede da at burde overlade dette til den velvillige Opmærksomhed for Sagen selv, som maatte findes omkring hos Befolkningen, og som efter vor Tilid til den dog vilde afværge en Del af den tilstedeværende Nød. Men tildels mod Forventning har den høitærede Conseilpræsident viist en større Smødefommen mod Arbejderdeputationen, end vi ere vante til under lignende Forhold at møde hos ham. Vi tage med Glæde mod dette Vink for at udvikle de Spirer, som ligge i denne hans Udtalelse, lidt videre, saaledes at de kunde bære virkelig Frugt og saaledes at det ikke blot blev et Spørgsmaal til Gjenstand for Telegrammer omkring i Landet og Artikler i Dagbladene — thi deraf leve Arbejderne ikke — men saaledes at det kunde føre til virkelig Nytte for Sagen selv. Altsaa i den Henseende har det ærede Medlem fuldstændig Ret; jeg yder den høitærede Regjering den Fortjeneste, som i den Henseende tilkommer den. Men jeg vil sige: Denne Fortjeneste kunne vi slaa en Streg over, hvis den høitærede Minister ikke gaar ind paa vort Forslag; thi da er det Sele kun en Storm i et Glas Vand.

Clausen: Det Vndringsforslag, som jeg i Forening med en Del Medlemmer her i dette Thing har tilladt mig at stille under Nr. 13 til § 13, 2det Stykke, kunde jeg indskrænke mig til at motivere meget kort i Betragtning af de velvillige Udtalelser, der kom fra den ærede Ordførere, og som jeg maa formode ville vinde Tilslutning hos Hvertallet. Jeg kunde indskrænke min Motivering, naar ikke det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) havde gjort den Bemærkning, at ved dette Vndringsforslag vilde Følster faae haade i Pose og Sæk; thi dette gjør det nødvendigt for mig at give en Fremstilling af Sagens Gang, da dette Vndringsforslag navnlig refererer sig til en Bevilling, som blev given paa Finantsloven forrige Aar. Ærede Medlemmer ville erindre, at man ifjor bevilgede 40,000 Kr. til Lettelse i Digebyrden for Lods-eierne paa Følster. Anledningen dertil var, at da man vedtog Digeloven i 1873, vedtog man den under Hensyn til den Stæde, der allerede var fæstet; men en senere Stormflod foranledigede betydelig større Udgifter, og paa Grund af disse Udgifter og de Klager, der fra forskellige Sider indkom om det byrdefulde Axt, som Digebyrden foraarsagede, vedtog man ogsaa ifjor at yde 40,000 Kr., som sammen med de godt 20,000 Kr., der vare komne fra Centralkomiteen, vare tilstrækkelige til at dække det Tab, som var for-

Bedkommende. Jeg mente den Gang, at dette Beløb var temmelig lille, og stillede et Vndringsforslag til en Forhøielse deraf. Dette Vndringsforslag mødte Modstand navnlig fra den høitærede Ministers og tildels ogsaa fra Finantsudvalgets Side. Jeg tillod mig da at henviise til de for- gæde Udgifter, som Digelaget mulig vilde faae, dels ved de mange Høfder, der vilde blive byggede, dels ved Vedligeholdelsen af dem, da det havde viist sig, at de, der vare udførte, vare byggede saa svage, ja man kunde sige usforsvarligt. Den høitærede Minister, saa vel som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, der nu kom med denne Bemærkning, modfattede sig begge mit Vndringsforslag, hvorimod det tydelig fremgik og klart fremgaar af Rigsdagens Forhandlinger ifjor, at de vilde holde de Beføstninger, som Verklintens Vedligeholdelse vilde medføre, udenfor Digelaget. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds udtalte sig endog meget tydelig i den Anledning. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse et Par Ord af, hvad han sagde, hvilke ville vise, at det Vndringsforslag, som jeg har stillet, slet ikke gaar videre end netop til det Standpunkt, som det ærede Medlem indtog ifjor overfor dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde nemlig: „Det, som man tillige nu maa søge at opnaa, er, at Digerne overleveres til fremtidig Vedligeholdelse af Digelaget. Jeg haaber, at det vil lykkes den ærede Minister at komme til det Resultat, saa snart ske kan, men deraf vil ganske vist være Følge, at Verklinten med dens Høfder, eller hvad man vil kalde dem, maa stilles ud fra Digelaget, og saa maa det være Fremtiden forbeholdt, om man kommer til det Resultat, at Bevarelsen af denne Verklint er af saa stor Betydning for det Hele, ikke alene for de enkelte Beboere, som kunne bo bagved eller paa Klinten, men for hele Sydsfalster, ja for Lolland med, at man maa gjøre den yderste Anstrengelse for at bevare denne Klint, og fremdeles, om disse Anstrengelser ville overstige Beboernes Kræfter. Først naar disse Undersøgelser ere foretagne, kan der være Tale om, at Staten i større eller mindre Udstrækning paatager sig at yde Understøttelse dertil. Det er altsaa dette, jeg vil gjøre gjældende, og jeg tror at have Ret, naar jeg siger, at efter at disse 40,000 Kr. ere bevilgede, og Digerne overleverede til Digelaget til fremtidig Vedligeholdelse, og dernæst Verklinten udstilles fra Digelaget, vil den ærede Forslagsstillers hele Betragtning om de Høfders mindre gode Væstfæstelse, som allerede nu ere byggede udfor Verklinten, være irrelevant.“ Deraf fremgaar det jo tydelig, at disse 40,000 Kr., som bleve bevilgede, og som skulde ydes Lods-eierne til Lettelse i deres Byrde, saasnart Digerne vare overleverede, vare udelukkende til Digelaget, og at Verklinten og Omkostninger ved Høfder og deilige fuldstændig